

Egy vasárnap Budapesten

Körutazás templomból templomba

VASÁRNAP REGGEL 8 ÓRA.

A fővárosból kivezető egyik főútvonal mellett kis üzlethe-lyiségből — átalakított nagyon kedves kápolnában — vagyok. Meleg, testvéri légkör fogadja az ismeretlen (engem) is, helyet kínálnak, először nem is tudják, honnan és ki vetődött közéjük. Amikor azután énekeskönyv nélkül is együtt énekeljük az ismert énekeket, már az istentisztelet alatt is tovább melegszi körülöttem a légkör. Az oltárkép megkapó: „Az ajtó előtt állók és zörgetek” — ezt ábrázolja és így a bőjti alkalomhoz különösen hozzásimul. A mai főének a 370. ének, amely versfőiben a 37. zsoltár 5. versét foglalja egybe: „Hagyjad az Úrra a te utadat”. — Ez a kis gyülekezet az Úrra bízta magát, amikor hatalmas áldozattal és nagy szeretettel hétről hétre biztosítja és igényli az Ige szolgálatát. A lelkész pedig, aki az anyaggyülekezetből ma az oltár előtt áll, majd pedig az Ige segítségével tesz tanúságot, ugyanolyan felkészültséggel, lelkesedéssel és hűséggel szolgál, mintha ezres gyülekezetet figyelne szavát. A mai napi már említett textus alapján arról szól, hogy elesünk, de fel kell állnunk; más esőket is szeretnünk kell, támogatnunk és fel kell segítenünk őket. A bőjti a megújulás és felállás ideje: ez a mai Ige üzenet a ma emberének épp úgy, mint Pál apostol idejében is ez volt. Az Ige mindig ugyanaz, de az idők változásának megfelelően az adott szolgálat adja meg annak tartalmát és mutatja meg az egyes kereszténynek tettein keresztül, hogy valóban mennyi bennünk a Krisztus-követés. A beszéd utáni hirdetés külön szól a befolyt adományok összegéről, az elhunyt testvérről, a *Teológiai Akadémia* építéséről és a teológus testvér ide is várt szolgálatáról, valamint az *Evangelikus Élet* legújabb száma-
nak tartalmára hívja fel a lelkész a figyelmet. Az istentisztelet ez alkalommal, a hó 1. vasárnapján, a Hímnusz éneklésével fejeződik be: mint halom, az utolsó vasárnapon az „Erős várunk” zeng befejezőként. Az istentisztelet keretében „azzal célszerűen egybeöt-
vözve folyik az *úrvacsorai szolgálati rész is*, ami e napon majdnem a valamennyi jelenlevő úrvacsora vételi alkalmát jelentette: biznyságát annak, hogy „hű szolgál, kicsiben légy hű és többre bízzak!”

ŐREGENK ISTENTISZTELETE.

Vasárnap délelőtt a *budai szeretetotthonunkban* istentisztelet: a *Modori uti otthon* lakói és dolgozói jönnek ki éppen. Vajon mit kaptak ott ezen a mai 1. bőjti vasárnap alkalmán? *Stefi néni*, az otthon egyik legrégebb lakója elmondja, hogy minden testvéri együttlét, reggeli áhitat vagy vasárnapi istentisztelet áldott alkalom a számára: hosszú, súlyos betegségében megerősítést nyer az Úrtól. A mai oltári ige arra figyelmeztette, hogy milyen kicsinyek is vagyunk mi emberek a hit harcában. Jézus 40 napon át tudott böjtölni kísértések között, győzedelmesen. Pál apostol megtalálta Krisztusban élete értelmét: ha mi is Krisztust követnénk, a hitben megállva, egymáshoz való viszonyunk is melegebb lenne és mindenki könnyebben hordozná a maga terhet.

ÓBUDAI GYÜLEKEZET.

Szolgálatok az óbudai gyülekezetben 9 és 10 órakor: a korábban kevesebben, főleg kirándulni menők, bár sokan mások is, a 10 óráson viszont átlagos vasárnapokon 80%-os gyülekezet hallgatja az Igét. A 130 évvel ezelőtti alakult szór-
ványgyülekezet ma a 10 emeletes épülő, illetve felépült házak szomszédságában hűséggel szolgál. A mai ige fényében *Görög Tibor* lelkész arról szól, hogy „oda kellene szaladni ahhoz az emberhez (Pál apostolhoz) és meg kellene kérdezni: mondd, hogyan csinálod, hogyan van az, hogy a megpróbáltatások között is van örö-
m?” Hogyan vagy képes mindezt „kellemes idő”-nek nevezni? Mi a titka az életednek? — Meg is adja rá a vá-

laszt: a „kellemes idő” nem azt jelenti, hogy mindig süt a nap, nincs gond, nincsenek problémák. Itt van Jézus, itt van velünk földi életünk minden percében; előtűnik a nagy alkalom: a titok nyitja, magunkról elfelejtkezve mások javára tenni, más örömeire élni. Pál élete biznyságtétel a ma embere számára is.

BUDAVÁRBAN.

A budavári gyülekezet ezen a vasárnapon püspökének, *D. dr. Ottlyk Ernőnek* az igehirdetését hallhatta. A nagy múltú gyülekezet oltárképét, a mai modern egyházművészeti irányzatnak megfelelően kereszt helyettesíti, a régi oltár helyén pedig — ez év eleje óta — iparművész által tervezett és kivitelezett tölgyfa-
asztal szerű oltárt találunk. A gyülekezet bensőséges hajlékának tekinti ezt a templomát, az *énekvari szolgálat* meg-
legebbe teszi a szolgálati alkalmakat. Vasárnaponként itt 4 istentiszteletet tartanak, amelyekből az egyik *német nyelvű szolgálat*. E vasárnapon is közel tele a templom, ahova nemcsak a környékbeli, de sok kiránduló és a vá-
rat felkereső idegen, más vallásúak is gyakran betérnek elesenedesére és Isten igéjének hallására. Ha pedig idegenek, akkor is érzik az áhitat tapintható légkörét. A püspök a mai textus 9. és 10. verseire építi fel igehirdetését.

FŐISTENTISZTELETEN A 40 000 LAKOSÚ MUNKÁSKERÜLETBEN

Főistentisztelet Budapest egyik munkáskörületében: 100 éves jubileumát ünnepelte néhány hónapja a gyülekezet, amikor *Káldy püspök* is megáldogatta és a teljesen felújított, belsejében a kor és az egyházművészet mai kivánalmainak megfelelően megújított templomot a következő száz év szolgálatára, igét hirdető és buzdító szavaival útjára indította. A püspök e gyülekezetet *családias* és *meleg* együttesének jellemezte, külön kiemelve a gyülekezet lelkészének és tagjainak a megújuló városunk életében is végzett hasznos szolgálatát. A mai istentiszteleti alkalom is ugyanezt a csendes meghittséget, *családias együttlélet* éreztem itt. A templom fűtve (előző estétől kezdve ez a lelkész személyes, hűséges munkájának eredménye, aki nemcsak lelképásztori szolgálatával, de emberi és „fűtő” tulajdonságaival is állandóan és sikeresen vizsgál). Tehát fűtött templom, a szabvány vasárnapokon 90% töltöttség, melegen zengő éneklés, figyelő tekintetek és figyelő lelkek várják az istentisztelet kezdetét. Az oltári szolgálatokat a gyülekezet lelkésze, a szászéki szolgálatot teológus vendég — *Balogh András V. éves hallgató* — látja el. A 175. és 184. énekek csendülnek fel, majd az igehirdetésben arról hallunk, miként serkenti Pál apostol a gyülekezetet; ez a serkentés ma ugyanígy szól felénk is, a ma gyülekezetének. Biztatás a jóra, a mások boldogítására, hiszen az *Evangeliumnak* a szelleme az „örömhír”, neve is ezt jelenti, ennek kell, hogy mi is állandóan, lankadatlanul munkálói legyünk. Az Isten kegyelméről való örömhirt ne tartjuk meg magunknak, de mások boldogítására, biznyságul adjuk tovább minden időben és alkalmas alkalmakkal: ma, itt, munkánkban, egymás segítségével, *emberek és népek együttmunkálkodásában* a jó érdekében. — Teológusunk hittel, meggyőző erővel szolgál, mondanivalóját — érezzük — magából adja, önmagát adja. Rövidesen vizsgái után valamelyik gyülekezetünk lelkésze, de egyben az Úr szolgálója lesz: úgy érzem, hűséges szolgát kap benne Urunk és egyházunk. — Kedves meglepetés — még a lelkésznek is — az *énekkar* előre be nem jelentett bőjti énekszáma. Istentisztelet után *úrvacsorai istentisztelet*, amelyen a gyülekezetnek mintegy 40%-a veszi magához az Úr testét, nemcsak szokásból, de erősítő biznyságul a következő napokra. A templom kijáratánál a

lelkész két gyermeke látja el az *Evangelikus Élet és a Sajátosságunk kiadványainak* — biblia, énekeskönyv, imakönyvek és egyéb termékek — terjesztését. Kedves színfolt ez, a lapok mindig elkelnék, a gyerekeket pedig fokozottabban a felelősség és a szolgálat készségére készíti elő. A harangozás, az olajkályhák leoltása, a templom bezárása is az ő feladatuk és mindezt nagy hűséggel végzik.

GYERMEKKERESZTELES

Istentisztelet után gyakori, így ezen a vasárnapon is a keresztes szolgálat: kedves és meleg biznyságtétel ez arról, hogy a szülők, Isten elé hozzák hálás szívvel életük közös gyümölcsét áldásra. Ilyenkor a keresztes ige hangzik: „Tegyetek tanítványokká minden népeket...”, majd a keresztes után a lelkész — ebben a gyülekezetben — a *keresztes kerdőt*, mely a gyülekezet ajándéka és az újszülött nevével, valamint a keresztes igevel meghimzett kerdő (Máté 28, 18-20), behelyezi a pólyába, így minden szülő kedves egyházi emlékként viszi magával a templomból.

OTTHONOK MEGÁLDÁSA

Szólnunk kell a *családi istentiszteleti alkalmakról* is: most épp egy olyan adódott, amikor egy vidékről Budapestre került család kérte új otthona megáldását. Erre az alkalomra a vidéki családbeliek is feljöttek és a 3 generáció jelenléte tette még bensőségesebbé az újotthon használatbavételét, amely — ahogy azt a család megjegyezte — „Isten áldásával megszentelve lesz igazi földi otthonunk a következő évekre”.

ZENÉS ÁHITAT, HANGVERSENY A DEÁK TÉRI TEMPLOMBAN

Ennek a vasárnapnak kiemelkedő eseménye volt a Deák téri templomunkban este 6 órai kezdettel — már jó előre — a napi sajtó útján is meghirdetett, istentiszteleti szolgálattal egybekötött egyházzenei estje: *J. S. Bach: H-moll Miséjének* előadása. Jól az időpont előtt érkeztem a „beénekeltesen” is — hivatlanul és azt csendes érdeklődéssel figyelve — résztvettem. Innen indult el az énekkar az Ige figyelmeztetésével a mai esti szolgálatra: „... megszabadítalak titeket és áldással lesztek”. Mire azután a kezdeti időpont előtt keves-
sel — én, a kis naiv (!) — kellemesen fűtött templomba átmentem, már álló helyet sem kaptam, hanem a második emeleti kórusrész legte-
tejére segített fel, maga mellé, egy kedves fiatal pár, és mint a kis verebek a dróton, ott ültünk végig — bár nemigen látva, de jól hallva — nagy élvezettel és gyönyörűséggel az előadást. Aki bizony ezen a napon este 6 óra felé a Deák téri templom környékén járt, az nem bemenőket, hanem — hely hiányában — kifelé áramlókat láthatott in-

kább. Aki pedig bejutott, azok legnagyobb része is — a korlátozott, üléshely-lehetőségek miatt — kénytelen volt oszlopot, vagy falat támasztani, lépcsőn, vagy földre tett kabáton ülni: de bárhol is kapott helyet, elbűvölve és tiszteltel-
tel, a szent hely iránti megbecsüléssel, csendben figyelte az előadást. Minden korosztály képviselve: a tizenévesektől a nagyszülőkhöz — de igen érdekesen zömmel a fiatalabbak. Zenei életünk számtalan prominens képviselője is jelen van: *Szokolay, Ger-
gely* és mások. Biznyságtétel a kép felekezeti szempontból is: istentiszteleti és egyben minden zenét, nemeset, szépet igénylő számára — hovatartozástól függetlenül — nem mindennapi alkalom hallani Bach remekét, különösen kiváló, *neves szolista* közreműködésével. Nemcsak a hallgatóság népes, de az ének és a zenekar is, hiszen a *Lutheránia* énekkara 71 taggal, a zenekar 20 közreműködővel, szolistákkal és az orgona mellett szolgáló *lelkész-orgonaművészzel* közel száz fő fáradozott hosszú estékbe nyúló szabad idejük feláldozásával azon, hogy a nagy mű és a mester iránti alázattal, hűen tolmácsolják a H-moll misét. Előbb 2 tétel hangzik el, majd rövid igehirdetés és azután a mű három tétele következik. A teljes előadás este 6-tól 3-4 9-ig tart, bizony ezt csendben végigálmi, falat támasztani: a jelenlevőktől is szép teljesítmény.

Dr. Keken András igehirdetésében Jn 4. 19. alapján arról szól, hogy szeressük Istenet, hiszen Ő előbb szeretett minket. A mai istentiszteleten az Isten szeretetére hármas választ kapunk, az első a rejtett válasz: az ember szíve megdöbben az Isten szeretetének híre hallatára; a második a hallgató válasz, amikor az imádságban, énekszóban fordulunk Hozzá; a harmadik pedig, amikor az istentisztelet hatása a hétköznapi életben, a templom falain kívül, a napi élet tetteiben folytatódik. Az itt összegyűlt nagy számú — mintegy 1500 főnyi hallgatóság is vigye innen magával Isten békéjét, amely a H-moll mise utolsó tételében olv fenségesen hangzik el: „*Óh, adj békét Urunk!*” — Ennek a feleletnek nem szabad elmaradnia senki szívében, aki ma itt a muzsika hangjain keresztül valamit kapott!

Milyen sokféle igehirdetés alkalom egy napon!

Milyen tarka kép: mennyi történet egy vasárnapon a budapesti evangélikus gyülekezetben. És még mi mindenről nem is szoltunk. Összefoglalva még annyit, hogy csak a fővárosban mintegy 50 helyen közel kétszer annyi alkalommal szólal meg az Ige: csak magunkra vessünk, ha nem élünk a lelket nyugtató, biztató, megerősítő alkalmakkal. Istennek legyen hála, hogy szól az ige. A szolgálókat a szolgálat öröme erősíti, hiszen jó néhányan valósággal „váltott lovakon” 4-5 helyen folytatólagosan és töretlen hűséggel szolgálnak. Így látja ezen a vasárnapon a **Figyelő**